

un infeliç'. Del NP romànic SALVATUS; perquè la pron. morisca canviava la *l* en *r*.

Heus aquí una etimologia que ens donaria una explicació ben documentada, i des d'antic. ¿Admetriem també això per a la pda. de Cardet (I)? en lloc de l'altra etim. menys documentada i un poc rebuscada (els NPP sovint i fàcilment han estat viatgers). Però més val separar les 2 etim., perquè la Vall de Boí no és pas lloc versemblant per a relíquies morisques.

SERVELLÀ (amb *Servella*)

Veïnat de bordes en la part superior de Ribalera (afl. esq. de la Nog. Pallaresa, poc més avall de Llavorsí), però ja pertanyent al terme mun. d'Aós, de l'alt Urgellet; *serbelá*, oït a Aós (1932) (exc. 202) i a Farrera (1922, Ll. 22, p. 81).

MENC. ANT. 1519: *Serbeylla, Costa de Serbella* (f^o 87r), *ribera de Cerbeylla* (88r) (*Spill de Castellbò*); 20 1838: «y ha lo port de Cervellà per anar a Civís» (Anyós, *Relació d. l. Vall d'Andorra* I, 8), o sigui que es pot passar a Civís (altre poble agre. amb Aós) per un petit port damunt les bordes de *Servellà*. Potser havia estat localitat més important, perquè el nom és 25 d'una sèrie productiva de noms a l'alta E. Mj.: els noms de predi romà en -ANUM, derivats de NP. Aquí segurament SERVILIUS (CIL IX), d'on vénen també noms en -ACUM: *Serveillac* a la Dordogne i *Servillat* a l'Ain (Skok, § 302).

PARÒNIM. *Servella* «heredades en term. del castillo de Confrides y del de ~», en doc. de 1322 val. en trad. cast. p. p. *El Arch.* IV, 319. Aquest deu venir de SILVELLA, dim. de SILVA 'bosc', com *Xirivella*. Però partint d'això no s'explicaria la formació d'un deriv. 35 en -ANUM, com *Servellà*.

Ses-, V. *Sa- Serasols*, V. *Sererols Sescebes, Sescloses, Sescorts, Sescarrigues, Sescorgues, Sesoliveres*, V. *Sa- Sesar*, V. *S-* (misc. moss.) *Sesplugues, Ses-* 40 *rovires*, V. *Sa-*

Els Sessins. Pda. del te. d'Ovarra, a Les Moixeres, prop del Riu Blanc, d'on el Prof. Artur Quintana recull una llegenda arnaldiana del Senyor d'Espés (en 45 un art. miscel·lani de 1994, p. 342). Sembla que estigui per *Sassins*, derivat dim. de *Sas* (veg. aquest article).

Sessué, V. *Sos*

SESTA i derivats

Designant paratges on fan la migdiada, o on amorria 55 el bestiar a les hores de més calor.

La Sesta (DECat VII, 943). A paratges de diverses parts sobretot del Nord. P. ex. *la séstə*, pla munt. en el Vallespir, te. Montferrer, prop del Pla de la Bena i del Lluger (xxiv, 86.1, 87.17). Bosquet de la *Sesta* 60

(err. *Cesta*) a la vall de Cardó, pinar en els pendents de la Creu de Santos (Iglésies-S., *Guies* II, 363).

Sester (DECat, 944a51). Boïga del *Sester*, te. Castellàs (xxxviii, 12.11) (1756: B. del Cesté). *Sester de la Vacca*, coveta on els pastors fan migdiada a 2h20 de Llaberia, en el camí del Pratedip (Iglésies-S., *Guies* II, 214).

I diversos llocs valencians, amb *i* secundària (catalana o mossàrab?). *El Sister*, te. d'Alfauir; a prop també 10 *Mas de Sister* a Cocentaina (xxxiv, 25.11, 27.14, '15 × '42); *Penya 'l Sister*, a Sagra; *El Sister*, a Ròtova (i més llocs val.: en el DECat, l. c.).

L'Assesté(r), pda. de Vistabella (xxix, 78.20); i molts altres en el Maestrat (DECat VII, 944b12 ss.). 15 *Los Assesterols*, te. Bellestar (Tinença de Benif. xxvii, 126.12).

Sistiri, te. Benés (xix, 173), variant amb fonètica pre-catalana de l'alt Pallars, per a la qual, veg. E.T.C. I, 137(v).

Sestador és la forma mallorquina: DECat VII, 944 a42-50; entre altres: *Es Sestador*, un sementer de Tenja, te. St. Llorenç des Cardassar (xli); *Ets Sestadors*, prop de Judí, te. Sencelles (xl, 114.8; Masc. 18110).

Sestador, V. *Sesta Sestronques*, V. *Sa- Sestui*, *Sessui*, V. apè. a *Sos/Sessué*

30 SET (I), d'origen àrab

1) Puig de *Set*. Devia ser en el Penedès, prop de Sta. Margarida i Els Monjos.

MENC. ANT. 1165: «kastro *Bleda* in parr. Ste. Margarite, in loco voc. *Podium de Sed*» (MiretS., *Templ.*, p. 12). En altre doc. de 1165: «Podio de *Ceid* --- de *Ceid* ---» (id. ib., p. 147); 1203: «Manso de *Podio-Ceti* --- Raimundus de *Ribis* ---» (MiretS., ib., p. 288).

ETIM. La *d* d'un dels docs. de 1165 i *-eid* de l'altre, mostren que es tracta del NP àrabic *Zeid*. Aquí som ja en la zona on comencen a abundar els arabismes toponímics: *La Bleda*, agre. de St. Martí Sarroca, que figura també en el doc. de 1165, *La Múnia*, 45 St. Pere *Molanta* etc.

Cf. *Set*, nom d'una captiva sarraïna en un doc. de 1096, de l'Arx. de Sols. (veg. l'art. *Sorita*).

2) *Riu Set*, afl. de l'esq. del Segre, baixa de prop 50 de Les Borges Blanques.

MENC. ANT. 1107: «dono --- *Sorboles* in territ. *Siurane*, ut infra dicto term. faciant molendinum in aqua de *Seth*» (Morera, *Tarragona Cristiana* I, § 61); 1151: R. Bg. IV dóna a poblar el terme de Vinaixa, amb afr. «caput de ipsa serra q. vadit ad *Castel de Asimis* [Castelldans] et descendit --- usque in aqua de *Set*. et de aqua --- in montana *Siurane* ---» (Font Rius, C. d. p., § 86.7); 1167: *Seth* (*Cart. Poblet*, p. 9); 1181: «afr. Or. carraria q. tendit apud *Siuranes* ut aqua discurrit usque rivo de *Set*» (Font Rius, § 162);